

ΜΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΙΑ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Έτησίᾳ διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα
κ. κ. συνδρομητὰς δρ. Ν. Δ. 12.
Διὰ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. 18.
Διὰ τὰ δημόσια γραφεῖα φρ. 20.

«Πατὴρ καὶ μητὴρ καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμώτε-
ρον ἔστι ἢ πατὴρ καὶ μητὴρ καὶ ἀγιώτερον.» (Πλάτων.).

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν
δέκα στίχων δραχμὰς. 3
Διακριβαὶ καὶ δικαστικαὶ καταχω-
ρίσεις κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΣΙ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Μία τῶν ἐν Σύρῳ πτωχεύσεων.

— 0 —

Ἐπεραιώθη τέλος πάντων ὀριστικῶς καὶ ἀνεκκλητῶς τὴν προχθὲς τετάρτην ὁ δικαστικὸς συμβιβασμὸς ἐνὸς τῶν πτωχευσάντων ἐνταῦθα βυρσοδεφικῶν καταστημάτων, ἀνήκοντος εἰς τὸν πρότεσσάρων μηνῶν πεσόντα κ. Γ. Λαγουρῶν, ὅστις ἀποκατεστάθη αὐθημερὸν καὶ ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν του.

Βεβαίως, κατόπιν τῶν κατ' αὐτὰς γενομένων πάλιν πτωχεύσεων, καὶ ἐν μέσῳ τῆς λύπης, ἣν αἰσθάνεται πᾶς ἔμφρων παρατηρητῆς τῶν τῆς Σύρου ἐμπορικῶν πραγμάτων, εὐχάριστος εἶναι ὁ συμβιβασμὸς οὗτος καὶ εὐλόγως ἐθεωρήθη ὡς αἰσιος οἰωνός καὶ καλλίστη ἀπαρχὴ τῆς δυνατῆς θεραπείας τῶν ἐνταῦθα ἐμπορικῶν δυσυχημάτων.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι ὁ κ. Λαγουρῶς ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας ἐνταῦθα ἐργαζόμενος, οὐ μόνον ὡς βιομήχα-

νος διακρίνεται ἐπὶ φιλοπονίᾳ καὶ ἐργατικῇ τελειότητι, δι' ἣν καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκθεσιν τῶν ἐν Ἀθήναις Ὀλυμπίων ἠξιώθη τοῦ ἀργυροῦ μεταλλίου πρώτης τάξεως, ἀλλὰ καὶ ὡς ἔμπορος ἐπὶ τιμιότητι καὶ περὶ τὰς υποχρεώσεις αὐτοῦ ἀκριβεῖα, δι' ἧς καὶ χαίρει κοινὴν ὑπόληψιν καὶ ἀγάπην παρὰ πᾶσι, καὶ ἰδίως τοῖς μετ' αὐτοῦ συναλλαττομένοις.

Εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ γνωστὴ τοῦ κ. Λαγουρῶς ἀλιότης ἤγειρεν ἅμα τῇ πτώσει τοῦ ὀλοκλήρου ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν κοινὴν γνώμην, καὶ τὸ πάθημα τῆς πτωχεύσεως αὐτοῦ μετεβλήθη εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς εἰς γενικὴν ὑπὲρ αὐτοῦ συμπάθειαν ἀλλ' ὅμως φρονοῦμεν ὅτι πάντα ταῦτα μόνον δὲν ἤθελον ἐπαρκέσει πρὸς ταχεῖαν τοῦ δυστυχήματος θεραπείαν, οὐδ' ἦτο δυνατόν ἐν μόλις τετραμῆνυ διαστήματι νὰ ἐπιτευχθῇ πλήρης παλινὸρθωσις καὶ ἐντελής ἀποκατάστασις τῶν ἐργασιῶν του, ἂν δὲν

συνέτρεχον καὶ ἄλλαι ἐκτὸς τῶν ῥηθεισῶν εὐκαιρίαι.

Τῶ ὄντι, ὡς πληροφοροῦσιν ἡμᾶς οἱ ἀκολουθήσαντες κατὰ πόδας καὶ ἐκ τοῦ πλησίον τὴν πτώχευσιν ταύτην, καὶ ἰδόντες αὐτὴν ὑφ' ὅλα τὰ στάδια καὶ τὰς φάσεις τῆς, ἐν τῇ πόλει ἡμῶν, ἐν ἣ, ὡς ἐκ τῆς ἐμπορικῆς αὐτῆς ιδιότητος, ἡ ὕλη φαίνεται ὅλως τοῦ πνεύματος κατισχύουσα καὶ τὸ κακῶς ἐννοούμενον ἰδιωτικὸν συμφέρον ἐπικρατοῦν τοῦ κοινού, δὲν λείπει καθ' ὀλοκλήριαν ἡ κοινωνικὴ ἀρετὴ καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ καλοῦ εὐγενές αἰσθημα.

Διότι τῶν δανειστῶν τοῦ κ. Λαγουρῶ, ἐκτὸς ἐνὸς ἢ δύο μὴ δυναμένων νὰ σκεφθῶσιν ἀναλόγως τῶν περιστάσεων, οἱ λοιποὶ ἐκτιμῶντες τὸ κρίσιμον αὐτῶν καὶ θέλοντες ν' ἀποσοβήσωσι τὸν διὰ τῆς καταστροφῆς τῶν βυρσοδεφικῶν ἀπειλοῦντα τὴν πόλιν ὄλεθρον, ἄλλως τε καὶ ἀναγνωρίζοντες τὸ ἐντιμον καὶ ἀδοκίμετον τοῦ πτωχεύσαντος

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

ΟΙ ΚΑΤΑΔΡΟΜΕΙΣ

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον.)

— Βεβαίως, ἀπεκρίθη ὁ πλοίαρχος.
— Ὡστε καλῶς ἔκαμα, εἶπεν ἡ νέα μετ' ὑποφωτιστικόν.

Ὁ πλοίαρχος ἐσταύρωσε τὰς χεῖράς του, ἔκαμεν ὀλίγα βήματα ἐντὸς τοῦ δωματίου καὶ κατόπιν ἐπανήλθε.

— Πῶς ἐνομάζεσθε, ἠρώτησε.

— Ἰωάννα Ἀλλιθούρτ.

— Ὁ πατὴρ σας, ὡς ἐννοῶ ἐκ τῶν ἐπιτολῶν τούτων, εἶναι ἐκ Βοστώνης;

— Ναι, κύριε.

— Καὶ πῶς εἶς ἐνωτικὸς εὐρίσκειται ἐν πόλει κατεχομένη ὑπὸ ἀνθενωτικῶν καὶ πολιορκουμένη ὑπὸ ὀμοσπονδιακῶν;

— Κύριε, ὁ πατὴρ μου εἶναι αἰχμάλωτος. Εὐρίσκειτο εἰς Καρλεστώνην ὅτε ἠκούσθησαν οἱ πρώτοι πυροβολισμοὶ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου καὶ τὰ ἐνωτικὰ στρατεύματα ἐδιώχθησαν τοῦ φρουρίου Σοῦμτερ ὑπὸ τῶν ἀνθενωτικῶν. Αἱ πολιτικαὶ ἀρχαὶ τοῦ πατρός μου τὸν ἐξέθησαν εἰς τὴν ὀργάνην τοῦ κόμματος ὅπερ ὑποστηρίζει τὴν δουλείαν καὶ, ἐναντίον παντὸς δικαίου θεοῦ καὶ ἀνθρωπι-

νου, ἠχμάλωτος κατὰ διαταγὴν τοῦ στρατηγοῦ Βορεγάρδ. Ἐγὼ τότε διέμυνα εἰς Ἀγγλίαν παρὰ τινιαγγεῖ μου ἀποθανούση ἡδῆ. Μὴν λοιπὸν καὶ ἄνευ οὐδενὸς ἐνηρίγματος ἢ τοῦ Μπάρμπικ Κρόξτων, ὅστις εἶναι ὁ πιστότερος ὑπηρέτης μας, ἀπεφάσισα νὰ μεταβῶ πρὸς ἐντάμωσιν τοῦ πατρός μου ὅπως συμμερισθῶ τὴν αἰχμαλωσίαν του.

— Καὶ τίς εἶναι τέλος πάντων ὁ κύριος Ἀλλιθούρτ, ἠρώτησεν ὁ Ἰάκωβος.

— Φιλελεύθερος καὶ φιλότιμος δημοσιογράφος, ἀπεκρίθη ἡ Ἰωάννα μετ' ὑπερηφάνειας, εἰς τῶν συντακτῶν τοῦ «Βήματος» ἐφημερίδος ἣτις πρώτη ἤρξατο γράφουσα ὑπὲρ τῆς ἀπαλευθέρωσης τῶν Μαύρων.

— ὦ! ὦ! εἶπεν ὁ νέος πλοίαρχος ὀργίλως, εἰς δηλαδὴ ἐξ ἐκείνων αἰτινῶν διὰ νὰ ἐλευθερώσωσι τοὺς Μαύρους ἐνέπλησαν αἵματος καὶ καταστροφῆς τὴν πατρίδα των.

— Κύριε, ἀπεκρίθη ἡ Ἰωάννα Ἀλλιθούρτ ὠχρίως, ὑβρίζετε τὸν πατέρα μου. Δὲν ἔπρεπε δὲ νὰ λησμονήσητε ὅτι εἶμαι μόνη ἐδῶ καὶ μὴ δυναμένη νὰ τὸν ὑπερασπισθῶ.

Εἰς τοὺς λόγους τούτους ὁ νέος πλοίαρχος ὠχρίασε, ὀργὴ δὲ μεμιγμένη μετ' αἰσχύνης τὸν κατέλαβε. Ἦτο ἔτοιμος νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν νεάνίδα ἀλλὰ μετνοήσας διέκοψε τὴν ομιλίαν, καὶ ἀνοίξας τὴν θύραν τοῦ δωματίου ἐφώνησε.

— Νεάνις.

Οὗτος ἔφρασεν ἀμέσως.

— Τὸ δωμάτιον τοῦτο ἀνήκει ἀπὸ σήμερον εἰς τὴν δεσποινίδα Ἀλλιθούρτ. Εἰς ἐμὲ δὲ νὰ ἐτοιμάσητε δωμάτιον εἰς τὴν αἰθουσαν τῶν ναυτῶν.

Ὁ ναύκληρος ἐκπληκτῶς παρετήρει τὸν νέον ναυτόπαιδα ὃν ὁ πλοίαρχος ἐκάλει διὰ γυναικεῖου ὀνόματος, ἀλλ' εἰς ἐν νεῦμα τοῦ πλοίαρχου ἐξῆλθε τοῦ δωματίου.

— Καὶ τώρα δεσποινίς, εἰσθε εἰς τὴν οἰκίαν σας, εἶπεν ὁ νεαρὸς πλοίαρχος τοῦ «Δελφίνου» χαιρετίζων τὴν νεάνίδα καὶ ἀποσυρόμενος.

ΙΥ'

Αἱ παρουργίαι τοῦ Κρόξτων.

Ὅλον τὸ πλήρωμα ἔμαθε μετ' οὐ πολὺ τὴν ἱστορίαν τῆς δεσποινίδος Ἀλλιθούρτ. Ὁ Κρόξτων δὲν εἶχεν ἀνάγκην παρακλησεῖν ἵνα τὴν διηγηθῆ εἰς πάντας. Ἀμα ἐλύθη τῇ διαταγῇ τοῦ πλοίαρχου κατέβη ἀμέσως εἰς τὸ δωμάτιον τῶν ναυτῶν, ὅπου λαβὼν κιβώτιον ἔφερεν αὐτὸ εἰς τὸ τῆς κυρίας Ἰωάννας. Ἡ νεάνις ἐνεδύθη μὲν ἀμέσως τὰ ἐνδύματά της ἀλλ' ἔμενον ἐν τῷ δωματίῳ της.

Ὅσον δὲ διὰ τὸν Κρόξτων ἀφοῦ ἐβεβαίωθησαν ὅτι εἶναι ναυτικὸς ὅσον κάτοικός τις τῶν ὑψηλῶν κορυφῶν τῶν Ἀλπεων τὸν ἀ-

εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἔσπευσαν πρὸς ἠθικὴν αὐτοῦ ὑποστήριξιν καὶ παντοιοτρόπως συνεπέλεσαν τὶς μὲν πλέον, τὶς δ' ἔλαττον, ὅπως ἢ ὑπόθεσις αὐτοῦ τραπῆ τὴν συντομωτέραν, ὠφελιμωτέραν καὶ ἀρμολωτέραν ὁδὸν, πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ τε πτωχεύσαντος καὶ τῶν δανειστῶν καὶ τῆς ἀγορᾶς πάσης ἐν γένει.

Τῶν ἀγαθῶν καὶ κοινωφελῶν τούτων ἀνδρῶν τὰ ὀνόματα ἠθέλωμεν δημοσιεύσει κατὰ καθῆκον, συνοδεύοντες αὐτὰ οὐ μόνον μετὰ τῆς βαθείας ἐγνωμοσύνης τοῦ εὐεργετηθέντος καὶ τῶν περὶ αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν φίλων τῆς βιομηχανίας καὶ ἐν γένει τῆς προόδου τοῦ τόπου, γινώσκοντες ὅτι «οὐτε τὴν ἀρετὴν ἐπαίνων χωρὶς, οὐτε τὴν κακίαν ἐξω ψόγου προσήκει καταλιπεῖν, ὅτι καὶ δι' ἀμφοτέρων ἐγκαταλείπεται κέρδος» ἀλλ' ἀποφεύγομεν τοῦτο, διότι καὶ τοῖς πᾶσι σχεδὸν γνωστοὶ τυγχάνουσι, καὶ φόβος εἶναι μὴ ἐνοχληθῶσι, δημοσίως ἀναφερομένης τῆς μετριόφρονος αὐτῶν ἀρετῆς.

Ἐν τούτοις συγχαίροντες αὐτοῖς μὲν ὡς συνετοῖς ἀνδράσι καὶ εἰδόσι ποιεῖν τὸ ἀληθές συμφέρον τῆ πόλει, τῷ δὲ κ. Λαγουρῷ ἐπὶ τῇ ἀποκαταστάσει αὐτοῦ, εὐχόμεθα ὅπως πάντες οἱ κεφαλαιοῦχοι τοῦ τόπου, καὶ οἱ λοιποὶ ὅπως δῆποτε ἔχοντες λαβεῖν ἐκ τῶν πτωχεύσεων τῆς ἐνσκηψάσης ἐνταῦθα φοβερᾶς ἐμπορικῆς πανωλεθρίας, σταθμίσωσι καλῶς τὰς περιστάσεις καὶ ἀποβλέψωσι μετὰ προσοχῆς εἰς τὸ ἀληθές συμφέρον καὶ ἑαυτῶν καὶ τῆς πασχούσης πόλεως.

Ἀναλογιζόμενοι δὲ πόσα ἐκ τῶν δυστυχημάτων τούτων κεφάλαια μένουσι νεκρά, καὶ πόσαι χεῖρες ἀργαί,

καὶ πόσος ἐξ ἀμφοτέρων ἐπίκειται κίνδυνος, βεβαίως θέλουσι παύσει διίσταμενοι καὶ ἐν οὐ δέοντι γνωσιμαχοῦντες, ἀπὸ κοινοῦ δὲ καὶ δημοθῦμως θέλουσιν ἐπισπεύσει τὴν διόρθωσιν τῶν πτωχεύσεων ὅσαι δυνατὸν νὰ διορθωθῶσι, καὶ πρὸ πάντων τῶν Βυρσοδεφικῶν καταστημάτων, ἅτινα τέως ἦσαν τὸ ἐγκαλλώπισμα τῆς Ἑλλ. βιομηχανίας καὶ ἡ ἐπικερδεστέρα καὶ σπουδαιότερα τῶν ἐν Ἐρμουπόλει ἐργασιῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

— 0 —

Μετὰ μακρὰν πάλην καὶ ἀγῶνας διαρκεῖς οὗς ἀτυχῶς διεξῆγεν ἐπὶ ἔτος ὅλον ἡ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ Βουλῇ διαμαχομένη, ἡ μερὶς τοῦ κ. Κουμανδούρου ἠττήθη διὰ τὸ γνωστὸν ζήτημα τῆς συντάξεως τῆς χήρας Καστελλιῶτου, ἐκλήθη δ' ἐπὶ τὴν διοίκησιν τῶν πραγμάτων ὑπὸ τοῦ βασιλέως ὁ κ. Δεληγεώργης, ὅστις ἐσχημάτισε τὸ ἐξῆς ὑπουργεῖον.

Ἐπαμ. Δεληγεώργης βουλευτῆς Μεσολογίου, πρόεδρος τοῦ ὑπουργ. συμβουλίου. ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν καὶ προσωρινῶς τῶν ἐσωτερικῶν.

Γεράσιμ. Ζωχιδῆς, βουλευτῆς Μέσης (Κερκύρας) ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ναυτικῶν.

Δημήτριος Δεβίδης, ὑπουργὸς τῶν οικονομικῶν.

Θάνος Κανακάρης, βουλευτῆς Πατρῶν, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδύσεως.

Ἄντων. Α. Π. Μαυρομιχάλης, βουλευτῆς Οἰτύλου καὶ ταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν.

Σπήλιος Ἀντωνόπουλος, βουλευτῆς Μεσσηνίας, ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης.

Τούτων οἱ μὲν τέσσαρες πρῶτοι εἶχον λάβει μέρος καὶ εἰς τὸ πρὸ τριῶν μηνῶν σχηματισθὲν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Δελη-

γεώργη ὑπουργεῖον, οἱ δ' ἕτεροι δύο, ὁ μὲν κ. Σπήλιος Ἀντωνόπουλος ἐσχημάτισεν ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν τῷ 1865 ὑπὸ τὸν κ. Βούλγαρην καὶ ὑπουργὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπὸ τὸν κ. Δεληγεώργην, τῷ δὲ 1868 ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης ὑπὸ τοῦ κ. Βούλγαρην, ὁ δὲ κ. Ἀ. Μαυρομιχάλης ἐσχημάτισεν ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν τῷ 1865 καὶ ὑπουργὸς τῆς παιδείας ὑπὸ τῷ 1868 τὸν κ. Βούλγαρην.

Πληροφοροῦμενοι δ' ὅτι ὁ ἀγὼν μεταξὺ τῆς νέας κυβερνήσεως καὶ τῆς ἀντιπολιτευσεως ἐξακολουθεῖ καὶ μετὰ τὴν μάχην λυσσώδης, εὐχόμεθα ὅπως ὁ θεὸς φωτίσῃ τοὺς πολιτευομένους πρὸς τὸ δημόσιον συμφέρον καὶ σῶσῃ τὴν ἀτυχῆ πατρίδα.

— Μετὰ τὸν χειμῶνα καὶ τὴν κακοκαιρίαν περὶ ἧς ἐποιήσαμεθα λόγον, ἐν τῷ προλαβόντι ἡμῶν φύλλῳ, ἐπανῆλθε εὐδία, βραχὺν διαρκέσασα χρόνον· ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐπανῆλθεν ὁ χειμῶν, ὑπεθυμίζων ἡμῖν τὸ τοῦ Μαρτίου ἀκατάστατον καὶ τὴν τῆς ἰσημερίας ὥραν σήμερον δὲ καὶ πάλιν ἔχομεν εὐδίαν.

— Περὶ τῶν μελλόντων νὰ ἐκτεθῶσιν ἐνταῦθα ὡς ὑποψήφιοι ἐν τῇ προσεγεῖ πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀοιδίμου Χρηστίδου, Βουλευτικῆ ἐκλογῆ οὐδὲν ἔχομεν ν' ἀναγγεῖλωμεν διότι ἐκυκλοφόρησαν μὲν μέχρι τοῦδε ἀναφοραὶ τῶν ἐξῆς κ. κ. Μ. Μπογιαζόγλου, Ἀχ. Μεταξᾶν, Κ. Κατσάκου, Π. Πολυδώρου, Ἀδ. Μολοχάδου, Ἀ. Στεφάνου, Ν. Κριεζῆ καὶ Τιμ. Ἀμπελά, ἀλλ' ἀγνωστον εἰσέτι τίνας θέλουσι θέσει κάλπην.

— Τὴν τρίτην ἀπεβίωσε καὶ ἐκδηύθη μετὰ τῆς προσηκούσης εἰς τὴν κοινωνικὴν αὐτοῦ θέσιν τιμῆς ὁ Ἀναστάσιος Καραθέλας διευθυντῆς τοῦ ἐνταῦθα τηλεγράφου, ἀνὴρ λόγιος καὶ χρηστὸς λύπην ἄφατον καταλιπὼν τῇ ἀτυχῇ αὐτοῦ συζύγῳ καὶ τοῖς ὄρφανοῖς αὐτοῦ τέκνοις. Βεβαίως ἡ Κυβέρνησις λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰς ὑπὲρ τῆς δυστυχῆς οἰκογενείας του γενομένης ἀναφορὰς θέλει ἐπισπεύσει τὴν εἰς αὐτὴν ἀπονομήν τῆς δεύσεως συντάξεως, διότι ὁ ἀτυχῆς Καραθέλας ἐγένετο θύμα τοῦ περὶ τὴν ὑπηρε-

φῆκαν ἤσυχον βέβαιον ὅτι δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ κατὰ τι ἐν τῷ πλοίῳ.

Ἐν τούτῳ ὁ «Δελφίν» ἐταξείδευε ταχέως διὰ τοῦ Ὀκεανοῦ.

Τὴν ἐπαύριον τῆς ἡμέρας ἠτίς πρόεδωκε τὸ ἀγνωστον τῆς Ἰωάννας ὁ πλοίαρχος Ἰάκωβος περιεπάτει ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ πλοίου.

Δὲν εἶχε προσπαθήσει οὐδόπως νὰ ἐπανίδῃ τὴν νεάνίδα καὶ νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἀπὸ χθὲς διακοπιεσάν συνομιλίαν.

Ἐνῷ διήρκει ὁ περίπατος οὗτος, ὁ Κρόξτων συνηντάτο μετ' αὐτοῦ καὶ τὸν ἐξήταξεν μετὰ μορφασμοῦ εὐχαριστήσεως. Ἐπεθύμει πολὺ νὰ ὁμιλήσῃ μετὰ τοῦ πλοίαρχου καὶ διὰ τοῦτο ἤρχισε νὰ τὸν παρατηρήσῃ τοιοῦτοτρόπως ὥστε οὗτος ἀνησύχησε.

— Λοιπὸν τί θέλεις ἀπ' ἐμὲ, εἶπεν ὁ Ἰάκωβος Πλάυφερ πρὸς τὸν Ἀμερικανόν. Μὲ τριγυρίζεις ὅπως ὁ κολυμβητῆς τριγυρῶν τὴν σημαδούρα· τί θέλεις;

— Μὲ συγχωρεῖς, πλοίαρχέ μου, ἤθελα νὰ σοὶ εἰπῶ κάτι.

— Τί; λέγε.

— Ἦθελα νὰ σοὶ εἰπῶ, πλοίαρχέ μου, ὅτι κατὰ βάθος εἶσαι ἀριστος ἄνθρωπος.

— Πῶς; κατὰ βάθος.

— Καὶ κατὰ βάθος καὶ κατὰ πλάτος καὶ ὅλος καὶ κατὰ μέρη.

— Σ' εὐχαριστῶ διὰ τὰς περιποιήσεις καὶ τοὺς ἐπαίνους γέρω, Κρόξτων.

— Δὲν εἶναι περιποιήσεις καὶ ἐπαῖνοι· διότι τοιοῦτους θὰ σοὶ κάμω ἀφοῦ τελειώσης τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἤρχισες τόσον ὄρατι.

— Τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἤρχισα;

— Ναί· καὶ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ τελειώσης ὄρατι.

— Ἐχῶ ἔργον νὰ τελειώσω;

— Βεβαίως· ἐδέχθητε ἐντὸς τοῦ πλοίου σας αὐτὴν τὴν νεάνικαί ἐμὲ τοῦτο εἶναι καλόν. Ἐδώσατε τὸ δωμάτιόν σας εἰς τὴν δεσποινίδα Ἀλλιβούρτ καλῆτερα. Μοὶ ἐχαρίσατε τριάκοντα βραβδισμοὺς, τοῦτο εἶναι ἀκόμη καλῆτερον. Τώρα σκοπεύετε νὰ μᾶς διευθύνετε διὰ τὴν Καρλεστώνην κατ' εὐθείαν, τοῦτο εἶναι ἀληθές ὅτι μ' εὐχαριστεῖ ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ μόνον.

— Πῶς; δὲν ἀρκεῖ; ἀνέκραξεν ὁ πλοίαρχος ἐκπληκτος.

— Βεβαίως, ἀπεκρίθη ἐκεῖνος λαμβάνων ὕφος πανοῦργον. Ὁ πατήρ εἶναι αἰχμάλωτος.

— Λοιπὸν;

— Λοιπὸν εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸν ἐλευθερώσωμεν.

— Νὰ ἐλευθερώσωμεν τὸν πατέρα τῆς δεσποινίδος Ἀλλιβούρτ;

— Βεβαίως ἔνα ἀγαθὸν καὶ τίμιον πολίτην διὰ τὸν ὁποῖον ἀξίζει νὰ κινδυνεύσῃς

— Γέρω Κρόξτων, εἶπεν ὁ Ἰάκωβος Πλάυφερ ἀτενίζων πρὸς αὐτὸν, ἔχεις ὕφος γελωτοποιοῦ πρώτης τάξεως ἀλλὰ μάθε ὅτι ἐγὼ δὲν εἶμαι ἐξ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι περιπαίζονται.

— Κύριε πλοίαρχε, ἀπατάσθε, προσέθηκεν ὁ Ἀμερικανός, οὐδέποτε παίξω ἐπὶ σπουδαίων περιστάσεων. Ὅτι θὰ σὰς προτείνω θὰ σὰς φανῇ, τὸ πρῶτον, παράδοξον ἀλλ' εἶτα θὰ εἶδητε ὅτι δὲν δύνασθε νὰ κάμψτε ἄλλως.

— Πῶς; δὲν δύναμαι νὰ κάμω ἄλλως ἢ νὰ ἐλευθερώσω τὸν πατέρα τῆς δεσποινίδος Ἀλλιβούρτ.

— Βεβαίως· θὰ ζητήσητε τὴν ἐλευθερίαν του ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Βωρεγαρδ ὅστις δὲν θὰ σοὶ τὸ ἀρνήθῃ.

— Καὶ ἂν μοὶ τὴν ἀρνήθῃ;

— Ἐ τότε, ἀπεκρίθη ὁ Κρόξτων θὰ προσπαθήσωμεν τὰ ἀδύνατα καὶ θὰ ἀρπάσωμεν τὸν αἰχμάλωτον ἐκ τῶν χειρῶν τῶν ἐπαναστατῶν.

— Λοιπὸν, εἶπεν ὁ Πλάυφερ μετὰ τίνος ὀργῆς, λοιπὸν δὲν εὐχαριστῆσαι νὰ διέλθω διὰ μέσου τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ στόλου διαρρηγνύων τὸν ἀποκλεισμόν, πρέπει ἀκόμη νὰ διαβῶ ὑπὸ τὸ πῦρ τῶν ὀχυρωμάτων τῶν ἀνθενωτικῶν φρουρῶν καὶ διαπύ; χόριν ἐνὸς ἀνθρώπου τὸν ὁποῖον δὲν γνωρίζω καὶ μᾶλλον ἐξ ἐκείνων τοῦς ὁποῖους

ρίαν ζήλου κύριος δ θεός αναπαύσαι τον ενάρτετον άνδρα εν χώραις δικαίων, παραμυθήται δε την βαρυπενθοῦσαν αὐτου οίκογένειαν. Ἐπί τῷ νεκρῷ του μακαρίου λόγον συγκινητικῶν ἀπήγγειλεν ὁ δικηγόρος Βοκοτόπουλος καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς ἱερατικῆς Σχολῆς κ. Μεθοδῖος.

— Τὴν τετάρτην ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας ὁ βουλευτὴς Τήνου κ. Κ. Νάζος.

— Αἱ πλεισταὶ τῶν ἐνταῦθα ἐφημερίδων ἐγραφαν ἐπανεληλυμένως συνιστῶσαι εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἵνα ἐμποδίσῃ τοὺς ἐν τοῖς καφενεύοις περιερχομένους καὶ διὰ λαχείων ἡ ἀριθμῶν (τόμπολας) ληστευόντων τοὺς συμπολίτας μα. περὶ τῶν βιομηχανῶν τούτων ἡ ἡμετέρα ἐφημερίς ἐγράψε καὶ ἄλλοτε, ἀλλ' οἱ ἀρμόδιοι ἐκώφευσαν, διὰ τοῦτο ἔθεν ἀναγκαζόμεθα νὰ ὑπενημιώσωμεν τοῖς ἀρμοδίοις καὶ ἰδίως τῇ ἀστυνομίᾳ, νὰ ἐφαρμόσῃ κατ' αὐτῶν τὰ ἀρθρα 683 καὶ 684 τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ τὸ ἀρθρον 50 τοῦ ἀστυνομικοῦ, ἄλλως θέλει ἀναγκάσει ἡμᾶς νὰ ἐπαναλαμβάνωμεν τὸ αὐτὸ δι' ἐκάστου φύλλου τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν.

— Τὴν νύκτα τῆς Κυριακῆς κλέπται εἰσελθόντες εἰς τὴν παρὰ τὸ ἰχθυοπωλεῖον ἀποθήκην τοῦ Γεωργίου Βαλαμά ἀπεπειράθησαν νὰ διαρρήξωσι τὸ ἐντὸς αὐτῆς σιδηροῦν χρηματοκιβώτιον, ἀλλ' ἀπέτυχον τοῦ σκοποῦ αὐτῶν ἡ Ἀστυνομία συνελάβη ἀρκετοὺς ὡς ὑπόπτους οὓς παρέδωκεν εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν.

— Τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα ἀπεπέμφθησαν ἐντευθεν, σταλέντες εἰς διαφόρους τῆς Ἀνατολῆς πόλεις, δωδεκάς τοῦλάχιστον ἀέργων καὶ φαυλοβίων.

— Παρὰ τῆς Ἀστυνομίας συνελήφθησαν καὶ παρεπέμφθησαν ὅπου δεῖ οἱ πρὸ ὀλίγων μηνῶν κλέψαντες ἐκ διαφόρων οἰκιῶν λέβητας καὶ ἄλλα μαγειρικὰ σκεῦη.

— Ἐν τῷ ἐλλημερισμένῳ ἐν τῷ λιμένι τῆς πόλεως μᾶς πλοῖον τοῦ κ. Βάτη ἐξεραράγη τὴν δευτέραν πυρκαϊὰ προληφθεῖσα ἐγκαίρως.

— Τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα ἀφίχθη ἡ Αὐστριακὴ θωρηκτὴ φρεγάτα «Δὸν Ζουάν»

διαμείνασα δ' ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἐν τῷ λιμένι ἀνεχώρησε.

— Ὁ κατάλογος τῶν ὑποκειμένων εἰς στρατεύσειν νέων διὰ τὸ ἔτος 1877 ἐξετέθη ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἐν τῷ δημαρχεῖῳ τῆς πόλεως ἡμῶν.

— Μεταξὺ τῶν ἐν τῷ προῦπολογισμῷ τοῦ ἡμετέρου δήμου ψηφισθέντων δημοτικῶν ἐργῶν περιλαμβάνεται ἡ κατασκευὴ πακτωτηρίου, ἡ περαιοσις τῶν ἐν τῇ πλατεῖᾳ δημοτικῶν καταστημάτων καὶ ἡ ἐπέκτασις τῆς πρὸ τοῦ ναυπηγείου προκουμαίας.

— Ὁ βουλευτὴς τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας κ. Ι. Δούμας προσέφερεν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς φιλοπτώχου ἑταιρίας φράγκα διακόσια.

— Ἐπίσης καὶ οἱ ἐπὶ φιλοφροσύνη καὶ εὐγενεσίᾳ ἀισθημασι διακρινόμενοι Ἀδελφοὶ Πετροκόκκιννοι ἔτερα 240 φράγκα ὃ δὲ ἐν Κων]πόλει διαμένον συμπολίτης ἡμῶν κ. Ζ. Κορωνίδης ἔτερα πεντακόσια. Αἱ ἀνωτέρω πράξεις εἶναι ἀνώτεραι παντὸς ἐπαίνου δεικνύουσαι τὰ φιλόφρονα τῶν δωρητῶν ἀισθήματα.

— Τὴν Κυριακὴν κατὰ τὰ ἀναγγελθέντα ἐτελέσθη ἐν τῷ ναῷ τῆς Κοιμήσεως δαπάνη τῆς ἐνταῦθα φιλοπτώχου ἑταιρίας μνημόθυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου Γεωργ. Βαλέντη, ἐκφωνήσαντος ἀρμόδιον λόγον τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἱερατικῆς Σχολῆς κ. Μεθοδῖου.

— Ὁ εἰς λαχείον ἐκκυβευθεὶς ἵππος τοῦ ἀντιπολιάρχου κ. Βουδοῦρη ἔλαχεν εἰς τὸν ἀριθμὸν 418 ἀνήκοντα εἰς τὸν κ. Ἰω. Δαλέζιον κάτοικον Ἄνω Σύρου. Τὸ περιεργον εἶναι ὅτι εἰς διάστημα ἐνὸς ἔτους καὶ οἱ τρεῖς ἐκτεθέντες εἰς λαχείον ἵπποι ἔλαχον εἰς τὸν ἴδιον Δαλέζιον.

— Ἐν Θήρᾳ γυνὴ τις ἐδηλητήρισε τὸν σύζυγόν της· ἔπραξε δὲ τοῦτο, ὡς λέγεται, ὑπὸ ἔρωτος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

— Διὰ τοῦ κ. Ἀβέρωφ ἐστάλησαν εἰς Ἀθήνας φράγκα 9,450 ὡς συνεισφορά ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης τῶν ἐν Μινετ-ελ-Βασάλ ὀλίγων Ἑλλήνων.

— Αἱ μέχρι τοῦδε ἐν Αἰγύπτῳ συνει-

σφοραὶ ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἀναβαίνουσιν εἰς 200 χιλιάδας φράγκων.

— Αἱ μέχρι τοῦδε εἰσπραχθεῖσαι ὑπὸ τῶν ἐν Κ]πόλει δημογυνῶν συνεισφοραὶ ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς ἀμύνης ἀνέρχονται εἰς 306,000 φράγκων.

— Εἰς Μύκονον ἐνῶ ἐν τινὶ οἰκίᾳ ἦσαν συνηθροισμένοι διάφοροι, ἐκφράζοντες τὴν λύπην αὐτῶν ἐπὶ θανάτῳ συμβάντι, κατέπεσε τὸ πάτωμα, ἀλλ' εὐτυχῶς οὐδεὶς ἐπληγώθη.

— Εἰς Πάτρας ὁ χειμὼν ἐνέσκηψεν δριμύτατος· ἄφθονος δὲ χιῶν ἐκάλυψε τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως, καὶ εἰς Τρίπολιν δὲ καὶ Ζάκινθον ἔπεσε χιῶν ἀρκετῇ.

— Ὁ ἐκ Τουλῶν μετακληθεὶς Γάλλος ναυπηγὸς κ. Korn μεταβάς εἰς Πόρον ἐγνωμοδότησε ὅτι καὶ ὁ ἀτμοδρόμων «Ἑλλάς» καὶ ἡ κορβέτα «Μεσολόγγιον» εἰσὶν ἐπισκευαστά, ἡ μὲν «Ἑλλάς» διὰ δαπάνης 300 χιλιάδων φράγκων, τὸ δὲ «Μεσολόγγιον» δὲ 60 χιλιάδων.

— Κατὰ τὰς ἐφημερίδας τῆς Κων]πόλεως πλοίαριον ἀλιευτικὸν ἐκ τῆς νήσου Χάλκης κηκκληφθὲν ὑπὸ τῆς τρικυμίας τὴν πηλοῖον τῆς νήσου Ἀντιγόνου ἀνετράπη, οἱ δὲ ἐν αὐτῷ τρεῖς ἀλιεῖς πεσόντες εἰς τὴν θάλασσαν ἐπνίγησαν μὴ δυνηθέντες ἄντιπαλαίωσαι πρὸς τὰ ὄρητικῶς ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ὠθούμενα κύματα.

— Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Ῥεθύμνου ὅτι κλέπται συλλαβόντες ἐξώθεν τῆς πόλεως τὸν ἀγαθὸν οἰκογενειάρχην Ν. Δρανδάκην ἀφῆρσαν πρὸ αὐτοῦ δραχμὰς διακοσίας ἄς ἔφερε ἡ τοπικὴ ἑξουσία ἀντὶ νὰ συλλάβῃ δεικνύει πρωτοφανῆ ἀδιαφορίαν μὴ φροντίζουσα τοὺς κακοποιούς.

— Προεβιάσθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυποπλοίαρχου κατὰ τὴν ἑξῆς σειράν ἀρχιότητος οἱ κ.κ. Κ. Μ. Κανάρης, Π. Β. Μαυρομιχάλης, Ι. Η. Κεχαγιᾶς, Θεοχ. Δ. Θεοχάρης, Ι. Δ. Καλλιφρονᾶς, Ἡλίας Γερμ. Μαυρομιχάλης, Λάζαρος Τσαμαδός, Δ. Α. Μιαούλης, Π. Κονιάλης, Εμμ. Τομπάζης, Θ. Μέξης, Γ. Ν. Μπούμπουλης, Κ. Σωτήλης, Γ. Ρομποτόσης καὶ Κ. Βούλγαρης.

λύσσομαι, ἐξ ἐκείνων δηλαδὴ οἵτινες μουντζαλώνουν τὸν χάρτην διὰ τῆς μελάνης τὴν ὁποῖαν χύνουσιν, ἀντὶ νὰ χύνουσι τὸ αἷμά των.

— Ὡ, μικρὰ πράγματα, μὴ κανονικὰ πλέον ἢ ἔλαττον δὲν πειράζει, εἶπεν ὁ Κρόξτων.

— Γέρω Κρόξτων, εἶπεν ὁ πλοίαρχος παῦσε πλέον ἂν ἐπικαλάβῃς αὐτὴν τὴν ὀμίλιαν, θὰ σὲ στείλω εἰς τὸ ἀμπάρι ἵνα μάθῃς νὰ ὀμιλήσῃς.

Εἰπὼν ταῦτα ὁ πλοίαρχον ἔνευσεν εἰς τὸν Ἀμερικανὸν ν' ἀναχωρήσῃ, οὗτος δ' ἀναχωρῶν ἐψιθύρισε.

— Ὡ, δὲν εἶμαι δυσηρεστημένος ἀπ' αὐτὴν τὴν ὀμιλίαν; ὁ πάχος ἐθραύσθη, ὥστε ὅλα πηγαίνουσι καλᾶ.

«Ὅταν ὁ Ἰάκωβος Πλαυφάρ ἐλεγεν ἕνα φιλελεύθερον, ἕνα ἄνθρωπον τὸν ὁποῖον βδελύσσομαι» δὲν ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν· αὐτὸς δὲν ἦτο αὐδόλως ὁπαδὸς τῆς δουλείας τῶν Μαύρων, ἀλλὰ δὲν ἤθελεν ὥστε τὸ ζήτημα τῶν Μαύρων νὰ γίνῃ ζήτημα ἐμφυλίου πολέμου. Τῷ ἤρεσκε λοιπὸν ὁ χωρισμὸς τῶν δικτῶ νοτίων κρατῶν μεταξὺ τῶν τριάκοντα ἕξ; Οὐχί· εὐλαί μόνον τοὺς βορρείους διὰ τὸν λόγον διὰ τὸν ὁποῖον ἕκαστος Ἀγγλος μισεῖ τοὺς Ἀμερικανούς. Ἴδου ὅλαί αἱ πολιτικαὶ δοξασταὶ νέου πλοίαρχου. Ἐννοεῖ λοιπὸν τίς διατί ὡρ-

γίσθη ἀκούων τὰς προτάσεις τοῦ Κρόξτωνος ἵνα ἀπελευθερώσῃ ἕνα ἀντάρτην καὶ δυσηρεστήσῃ τοὺς ἀθηνωτικούς, μεθ' ὧν ἐσκόπει νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμπορικὰς διαπραγματεύσεις.

Καὶ μ' ὅλα ταῦτα οἱ λόγοι τοῦ Κρόξτωνος ἐπανερχόντο εἰς τὸν νοῦν τοῦ σπουδαίου ἂν καὶ ἐξήτει νὰ τοὺς λησμονήσῃ, καὶ διὰ τοῦτο ὅταν τὴν ἐπαύριον ἡ δεσποινὶς Ἰωάννα ἐξῆλθεν ἐπὶ τινὰς στιγμὰς εἰς τὸ κατάστημα οὗτος δὲν ἐτόλμησε νὰ στρέψῃ τὰ βλέμματά του πρὸς αὐτήν.

Καὶ ἦτο ἀληθῶς ἀμάρτημα τοῦτο· διότι ἡ ὥραία ἐκείνη νέα μετὴν ξανθὴν κόμην καὶ μετὸ γλυκὺ βλέμμα ἦτο ἀξία νὰ ἀτενίζηται ἀπὸ νέον τριακονταετῆ· ἀλλ' ὁ Ἰάκωβος ἠσθάνετο τὸν ἑαυτόντου τεθορυβημένον ἐνώπιόν της. Ἐννοεῖ ὅτι τὸ ὄρατον ἐκεῖνο πλάσμα ἐκέκτητο ψυχὴν ἰσχυράν καὶ γενναίαν καὶ ὅτι ἡ ἀνατροφή της εἶχε συμπληρωθῆ ἐν τῇ σχολῇ τῶν δυστυχῶν καὶ ὅτι ἡ πρὸς αὐτὴν σιωπὴ του ἐγένετο ἐναντίον τῆς θελήσεως τῆς ψυχῆς του. Ἐξ ἄλλου δὲ ἡ δεσποινὶς Ἰωάννα δὲν ἐξήτει τὸν πλοίαρχον, ἀλλ' οὐδὲ τὸν ἀπέφευγε καὶ κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας ἐλάχιστον ὀμίλου ἢ σχεδὸν οὐδόλως. Ἡ δεσποινὶς Ἀλλιβούρτ μέχρι τοῦδε ἐξήρχετο σπανιώτατα τοῦ δωματίου της καὶ βεβαίως δὲν ἤθελεν ἀποτείνει τὸν λόγον πρὸς τὸν πλοίαρχον τοῦ «Δελ-

φίνος» ἐκτὸς ἂν νέον στρατήγημα τοῦ Κρόξτων τὴν ὠδήγει νὰ φερθῇ ἄλλως.

Ὁ ἱκανὸς Ἀμερικανὸς ἦτο πιστὸς ὑπηρέτης τῆς οἰκογενείας· Ἀλλιβούρτ εἶχεν ἀνατραφῆ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κυρίου του καὶ ἡ πρὸς αὐτὸν ἀγάπη του δὲν εἶχεν ἕρπαι· ἐν αὐτῷ ἡ καλὴ θέλησις ἐξισοῦτο πρὸς τὸ θάρρος καὶ τὴν βώμην.

Ὁ ἄριστος οὗτος ἄνθρωπος εἶχε σκεφθῆ νὰ μετέλθῃ πᾶν μέσον ἵνα σώσῃ τὸν κύριόν του, νὰ διακινδυνεύσῃ δηλαδὴ χάριν του, τὸ ἀτρόπλοιον τοῦ πλοίαρχου καὶ τὸν ἴδιον πλοίαρχον καὶ νὰ ἐπανεῖθῃ εἰς Ἀγγλίαν. Τοῦτο ἦτο τὸ σχέδιον τοῦ Κρόξτων ἐνῶ τούναντίον τῆς νεάνιδος τὸ σχέδιον δὲν εἶχεν ἄλλον σκοπὸν ἢ νὰ ἐνωθῇ μετὰ τοῦ πατρός της καὶ νὰ συμμερισθῇ τὴν αἰχμαλωσίαν του. Διὰ τοῦτο ὁ Κρόξτων εἶχε σκοπεύσει ἐξ ἀρχῆς τὸν πλοίαρχον, εἶχεν εἶναι ἀληθὲς, σκοπεύσει κατ' αὐτοῦ, ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς δὲν εἶχεν παραδοθῆ εἰσέτι.

— Ἐν ὀλίγοις, ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν ὁ Κρόξτων, ἀνάγκη ἡ δεσποινὶς καὶ ὁ πλοίαρχος νὰ συνεννοῶνται. Ἄν ἡ φιλία των ἐξακολουθῇ οὕτως καθ' ὅλον τὸ ταξείδιον ἐχάθημεν. Πρέπει νὰ συνωμιλώσῃ, νὰ συναναστρέφονται καὶ φιλονεικῶσι ἀκόμη καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι μετ' ὀλίγας συνδιαλέξεις ὁ ἴδιος πλοίαρχος θα προτείνῃ ὅτι σήμερον ἀρνεῖται.

— 'Επί τῆς ἀκτῆς «Σάντα Μαρία» τῆς νήσου Πάρου εὐρέθησαν δύο πτώματα καὶ πλῆθος πορτοκαλλίων φαίνεται ὅτι τὸ πλοῖον ἔφερε φορτίον πορτοκαλλίων φέρον ἀναυάγησι.

— Κατὰ τὴν θέσιν Σπατιά τοῦ Καφηρέως ἐναυάγησε πρὸ τινος μέγα ἰστιοφόρον πλοῖον ἀγνώστου ἐθνικότητος ἂν παντὸ πλήρωμα αὐτοῦ, συνιστάμενον ἐκ 14 ἀνδρῶν ἀπαλέσθη, ἐνὸς μόνον διασωθέντος.

— Ἡ ἑλληνικὴ βρατσέρα «Ἅγιος Νικόλαος» τοῦ πλοίαρχου Μπογαζιανοῦ, φορτωμένη ἐμπορεύματα ἐκ Σύρου διὰ Πειραιᾶ, ἐναυάγησεν εἰς Ἀνάβυσσον. Πλοῖον δὲ οὐ τὸ ὄνομα ἀγνοεῖται, φέρον φορτίον 18,000 κοιλῶν σίτου, ἐξ ἧς κείλην εἰς Ἐπίδαυρον. Καὶ τὸ ἑλληνικὸν δὲ πλοῖον «Ἁγία Αἰκατερίνη» τοῦ πλοίαρχου Μ. Ἐμμανουήλ ἐναυάγησεν καὶ τοῦτο.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ Ῥωσσία φαίνεται θέλουσα νὰ ὑποσημῶνῃ διὰ παντὸς μέσου εἰς τὰς δυνάμεις ὅτι, ἂν δὲν σπεύσωσι νὰ συμπράξωσι μετ' αὐτῆς, ἀπεφάσισε νὰ πράξῃ τὰ δέοντα μόνη. Αὐτοκρατορικὸν οὐκ ἄξιον τῆς 3 Μαρτίου διατάττει τὸν σχηματισμὸν δικτῶ νέων σωμάτων καὶ ἐνὸς σώματος ἐπιλέκτων ἐκ τῶν στρατιωτικῶν διαμερισμάτων Πετρούπολεως, Βίλνας, Βαρσοβίας καὶ Μόσχας καίτοι δὲ ὁ «Ῥώσος Ἀπόμαχος» βεβαίως ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο εἶναι ἀπλῆ ἐφαρμογὴ τοῦ στρατιωτικοῦ διοργανισμοῦ τοῦ 1873, εἶναι πρόδηλον ὅτι ὁ Τσάρος διέταξε νὰ ἐτοιμασθῶσι πρὸς στρατείαν ἑταίρι δικλῶσαι χιλιᾶδες ἀνδρῶν, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ἴσως ὅτι ἡ παράταξις αὐτῆ πασῶν τῶν δυνάμεων τῆς μεγάλης αὐτοκρατορίας θὰ πτοήσῃ τὰ ξένα ἀνακτοβούλια καὶ τὴν Πύλην. Ἡμεπίσημον τηλεγράφημα ἐκ Πετρούπολεως ἀγγέλλει σήμερον ὅτι μόνος σκοπὸς τῆς ἀποστο-

λῆς τοῦ Ἰγνατιῆφ εἶναι «νὰ ἐπιτύχῃ παρὰ τῶν ἀνακτοβουλιῶν δήλωσιν κηρύττουσαν τὴν Πύλην ὑπόχρεον νὰ ἐκτελέσῃ τὸ πρόγραμμα τῆς Συνδιασκέψεως καὶ δίδουσαν, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, εἰς ἐκάστην τῶν ἐγγυητριῶν δυνάμεων τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τῆς Πύλης τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποσχέσεών τῆς». Ἐν ἄλλαις λέξεσιν ἡ Ῥωσσία ἀπαιτεῖ παρὰ τῆς Εὐρώπης νὰ ἔρῃ ἐπισήμως τὴν προστασίαν τῆς ἐκ τῆς Τουρκίας καὶ νὰ παραδώσῃ αὐτὴν ἀνυπεράσπιστον εἰς τὴν ὀργάνη, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει στέργει νὰ περιμείνῃ ἐπὶ τινὰ χρόνον τὸ ἀποτέλεσμα τῶν τουρκικῶν πειραμάτων.

Ἑλληνικαὶ Ἐφημερίδες.

Κατὰ τὴν νεωστὶ δημοσιευθεῖσαν «ἐπετηρίδα τῶν ταχυδρομείων τοῦ κράτους» ἐν τῇ ἐλευθερᾷ Ἑλλάδι ἐξεδίδοντο τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1876 ἔφημερίδες μὲν 113 καὶ περιοδικὰ 14 ἢτοι τὸ ὅλον 127, ἀντὶ τῶν κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1875 ἐκδιδομένων 125.

Τούτων ἐν Ἀθήναις μὲν ἐκδίδονται 56—ἐν Σύρῳ 10—ἐν Πάτραις 9—ἐν Ζακύνθῳ 7—ἐν Κερκύρᾳ καὶ Καλύμναις ἀνά 6—ἐν Σπάρτῃ 4—ἐν Ναυπλίῳ, Θήβαις, Λίγῳ, καὶ Κεφαλληνίᾳ, ἀνά 3—ἐν Χαλκίδι, Τριπόλει, Μεσολογγίῳ, Λαμίᾳ καὶ Κορίνθῳ ἀνά 2 καὶ ἀνά μία ἐν Γουθείῳ, Παιρσιῇ, Πύργῳ, Νησίῳ (Καλαμών), Λευκαδί, Κυπαρισσίᾳ καὶ Λεβαδείᾳ.

Ἐκ τούτων Ἰταλιστὶ μὲν ἐκδίδονται 2 (ἐν Κερκύρᾳ), Γαλλιστὶ μία (ἐν Ἀθήναις), Ἑλληνιστὶ καὶ Γαλλιστὶ μία (ἐν Ἀθήναις), Ἑλληνιστὶ καὶ Ἰταλιστὶ μία (ἐν Κερκύρᾳ), πᾶσαι δὲ αἱ λοιπαὶ Ἑλληνιστὶ.

Ἐκ πάντων τούτων περιοδικῶν καὶ ἔφημερίδων εἰσὶ Ἰηρησκευτικὰ μὲν 3—Οἰκο-

γενειακῆς ὕλης 7—Νομικῆς ἐπιστήμης 6—Φιλολογικὰ 2—Καλλιτεχνικὰ 2—Στρατιωτικὰ 1—Βοτανικὰ 1 καὶ Φαρμακευτικὰ 1, τὰ ἐπίλοιπα δὲ πάντα πολιτικαὶ ἐφημερίδες, ἐκτὸς τῆς «Ἀρμύνης» ἐφημερίδος συντασσόμενης ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ κ. Φ. Παρασκευαΐδου, ἧς σκοπὸς εἶναι ν' ἀποδείξῃ ὅτι ὁ ἐν ταῖς φυλακαῖς Χαλκίδος κατάδικος ἐπὶ ληστεία Δ. Κοντογιάνης εἶναι ἀθῶος.

Ἄλλ' ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐγράφον, ὁ ἐν τῇ «Ἐπετηρίδι» ἐκδιδομένος κατάλογος τῶν ἐφημερίδων εἶναι κάπως ἐλιπίης ὡς παραλείπων μὲν τινὰς τῶν ἐκδιδομένων ἐφημερίδων, ἀναγράφων δὲ τινὰς ὧν ἡ ἔκδοσις ἔπαυσε πρὸ πολλοῦ ὡς λ. χ. παραλείπει μὲν τὸ σπουδαῖον περιοδικὸν τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς σχολῆς Bulletin de correshondance Hellenique, τὴν ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένην ἀρχαιολογικὴν ἐφημερίδα, τὸν «Ἀσκληπιὸν» ἀξιόλογον Ἰατρικὸν περιοδικὸν, τὴν Φύσιν περιοδικὸν τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, τὰς ἐνταῦθα ἐφημερίδας «Ἀστῆρα» καὶ «Κυκλάων», τὸν ἐν Πάτραις «Φιλόδημον», τὴν ἐν Λαμίᾳ «Εὐνομίαν» καὶ εἰ τινὰς ἄλλας, ἀναγράφων δὲ τὰς ἐξῆς ὧν ἡ ἔκδοσις πρὸ καιροῦ διεκόπη, τῶν Ἀθηνῶν «Εἰρήνην», μὲν Ἀγορᾶν, τὸν Ῥαδάμανθυον, τὸν ἐν Κεφαλληνίᾳ «Φίλον τοῦ Ἀποῦ», τὰς ἐνταῦθα Ἀρην», Ἐρμούπολιν καὶ ἄλλας. Ἐξ ὅλων δὲ εἰς μεγαλύτερον σχῆμα ἐκδίδονται ὁ «Ῥήγας» ἐφημερίς τῶν ἀρχῶν Ἀνατολικῆς δημοσπονδίας, τὸ Μέλλον καὶ ὁ «Messager d' Athènes».

Ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐφημερίδων ἡ ἀρχαιοτέρα εἶναι ἐκ μὲν τῶν ἐν Ἀθήναις «ἡ Ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως» καὶ ὁ «Πρωτὸς Κηρυξ» διατρέχουσαι ἡ μὲν πρώτη τὸ τεσσαρκοστὸν ὄγδοον ἔτος τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς καὶ ἡ δευτέρα τὸ τριακοστὸν τρίτον ἐκ τῶν ἐπαρχιακῶν δὲ ὁ ἐν Λαμίᾳ «Φάρος τῆς Ὀρθουρας», ἡ ἐνταῦθα «Ἀστὴρ τῶν Κυκλάδων» ἡ ἐν Τριπόλει «Φωνὴ τῶν Ἐπαρχιῶν».

«Ὅταν ὅμως ὁ Κρόξτων εἶδεν ὅτι ὁ πλοίαρχος καὶ ἡ νεάνις ἀπεκαρύνοντο ἀλλήλων εἶπε καθ' ἑαυτὸν..!»

— Ἄ! ἂ! πρέπει νὰ διαρρήξωμεν τοὺς πάγους. Καὶ τὸ πρῶτὸ τῆς ἐπομένης ἡμέρας εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον τῆς δεσποινίδος Ἀλλιβούρτ τριῶν τὰς χεῖρας ὑπ' εὐχαριστήσεως.

— Καλὰς εἰδήσεις, ἀνέκραξε, καλὰς. Ποτὲ δὲν θὰ φαντασθῆτε, τί μοὶ προέτεινεν αὐτὸς ὁ ἄριστος νέος, ὁ πλοίαρχος.

— Ἄ! ἀνέκραξεν ἡ Ἰωάννα, τῆς ὁποίας ἡ καρδιά ἐπαλλε σφοδρῶς, τί σοὶ προέτεινεν;

— Νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν κύριον Ἀλλιβούρτ ἀρπάζων αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἀθηναιτικοῦ καὶ νὰ τὸν μεταφέρῃ εἰς Ἀγγλίαν.

— Εἶναι ἀληθὲς τοῦτο; εἶπεν ἡ Ἰωάννα.

— Ἐν ᾧ σὰς τὸ λέγω, δεσποινίς, τί ἄριστος ἄνθρωπος αὐτὸς ὁ πλοίαρχός μας τοιοῦτο εἶναι οἱ Ἀγγλοὶ, ἢ πολὺ καλοὶ ἢ πολὺ κακοὶ; ἂ! θὰ τῷ ἤμαι ἰσοθίως εὐγνώμων, καὶ ἔτοιμος νὰ ριφθῶ εἰς τὸ πῦρ ἂν τοῦτο δύναται νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ.

Ἡ χαρὰ τῆς Ἰωάννης ἦτο ἀπερίγραπτος ἅμα ἤκουσε τοὺς λόγους τούτους νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν πατέρα τῆς! Αὕτη οὐδέποτε εἶχε φαντασθῆ τοιοῦτόν τι καὶ ἐν τούτοις ὁ πλοίαρχος τοῦ «Δελφίνος» διεκινδύνευε διὰ τοῦτο πλοῖον, φορτίον καὶ πλήρωμα.

— Ἴδου λοιπὸν ποῦ εὐρίσκονται τὰ πράγματα, εἶπεν ὁ Κρόξτων καὶ διὰ τοῦτο πιστεύω ἀξίζει νὰ τῷ προσφέρητε τὰς εὐχαριστίας σας.

— Ὅλ' τῷ προσφέρω τὴν ἰσοθίαν εὐγνωσύνην μου, εἶπεν ὁ νεάνις.

Καὶ ἀμέσως ἀφήσασα, τὸ δωμάτιόν τῆς ἔσπευσε πρὸς τὸν πλοίαρχον ἵνα τῷ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς.

— Προσδεδόμενον μὲ βήματα ταχέα, εἶπεν ὁ Ἀμερικανὸς ἅμα ἡ Ἰωάννα ἀπεκαρύνθη.

Ὁ Ἰσκιώθης Πλάυφερ περιεπάτει ἐπὶ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ πλοίου καὶ ὡς ἐννοεῖ τις ἔμεινεν ἐκπληκτος βλέπων τὴν νεάνίδα διευθυνομένην πρὸς αὐτὸν μὲ δακρυβρέκτους ὄφθαλμούς, ἐκτείνουσαν τὴν χεῖρα πρὸς αὐτὸν καὶ λέγουσαν.

— Εὐχαριστῶ, κύριε, εὐχαριστῶ διότι τὰ αἰσθήματα ἅτινα δεικνύετε εἰς δὲν δύναται νὰ δείξῃ ἄλλος δι' ἕνα ξένον.

— Δεσποινίς, εἶπεν ὁ πλοίαρχος μὴ ἐννοῶν, δὲν γνωρίζω...

— Κύριε πλοίαρχε, εἶπεν ἡ νεάνις, μέλητε νὰ διατρέξῃτε πολλοὺς κινδύνους δι' ἐμὲ, βλάπτετε δὲ καὶ τὰ συμφέροντά σας. Σεῖς ἀρκετὰ ἐκάμπετε δι' ἐμὲ ξενίζοντές με ἐν τῷ πλοίῳ σας.

— Συγγνώμην, δεσποινίς, εἶπεν ὁ πλοίαρχος ἀλλὰ δὲν ἐννοῶ τί σημαίνουν οἱ λόγοί σας. Ἐγὼ ἐφέστην πρὸς ὑμᾶς ὡς πᾶς

ἄνθρωπος καλῶς ἀνατεθραμμένος· δὲν ἀξίζει δὲ διὰ τοῦτο τόση εὐγνωμοσύνη καὶ τόσαι εὐχαριστίαι.

— Κύριε Πλάυφερ, εἶπεν ἡ Ἰωάννα, περιττὸν εἶναι νὰ μοὶ κρούπησθε, ὁ Κρόξτων μοὶ εἶπε τὰ πάντα.

— Ἄ! εἶπεν ὁ πλοίαρχος, ὁ Κρόξτων σὰς εἶπε τὰ πάντα. Τότε ἐννοῶ ὀλιγώτερον ἀκόμη τὸν λόγον δι' ἂν ἐγκαταλείψασα τὸ δωμάτιόν σας ἦλθατε νὰ μοὶ εἴπητε...

Ὅτως ὀμιλῶν ὁ νέος πλοίαρχος ἐφθίνετο τεθρονημένος· μετεβίβει δὲ διὰ τὸν ἀποτομον τρόπον δι' οὗ ἀπέρριψε τὰς προτάσεις τοῦ Ἀμερικανοῦ· ἀλλ' εὐτυχῶς δι' αὐτὸν, ἡ Ἰωάννα δὲν τῷ ἔδωκε καιρὸν νὰ ἐξηγηθῇ περισσότερον διακόπτουσα αὐτόν.

— Κύριε Ἰσκιώθε, τῷ εἶπεν, ἐπιβαίνουσα τοῦ πλοίου σας οὐδὲν ἄλλον σχέδιον εἶχον ἢ νὰ ὑπάγω εἰς Κερλεσσώνην. Ἐκεῖ οἱ ἀθηναιτικοί, ὅσον σκληροὶ καὶ ἂν ᾖναι δὲν θὰ ἤρουντο εἰς δυστυχῆ κέρην νὰ συμμερισθῇ τὴν φυλάκισιν τοῦ πατρὸς τῆς. Δὲν εἶχον φαντασθῆ ἄλλο τι πλεόν.. ἀλλ' ἐνῷ ἡ εὐγενὴς σας ψυχὴ ἐφαντάσθη νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν πατέρα μου, ἐπειδὴ ἵνα κατορθώσητε τοῦτο θὰ κινδυνεύσητε πολὺ διὰ τοῦτο ἦλλον ἵνα σὰς ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου· δότε μοὶ τὴν χεῖρά σας. (ἀκολουθεῖ)